

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Posvetovanje kvotnih deputacij.

Pri uveljavljanju dualizma se je največja napaka storila s tem, da se je določevanje prispevka vsake državne polovice k skupnim izdatkom prepuščalo posebnemu dogovoru, katerega je obnoviti vsakih deset let, namesto da bi se bile dajatve za skupne zadeve postavile jedenkrat za vselej na trajna in racionalna tla.

Pri vsakem obnovljenju nagodbe je delala kvota največje težave in le iz teža se je posrečilo, doseči porazumljenje. Doseglo se je vedno na škodo Cislitvanske, in naravno je torej, da se vse prebivalstvo močno zanima, se li to zgodi tudi sedaj.

V soboto so se začela posvetovanja obeh kvotnih deputacij in kar se o njih čuje, obuja domnevanje, da se hoče Cislitvanski zopet jedenkrat kri puščati, da naj zopet Cislitvanska plačuje, da se bo mogla Madjarska na njene stroške mastiti.

Dosedanja pogajanja mej kvotnima deputacijama niso imela prav nobenega uspeha. Deputaciji se nista mogli zjediniti niti glede podlage, na kateri naj se kvota izračuna, niti glede kvote same, a kaže se, da bodo Madjari zopet zmagali na celi črti.

Madjari so pri dosedanjih pogajanjih vedno zahtevali, naj se kvota določi po številu prebivalstva, kar bi bilo zanje jako ugodno, a videvši, da hoče avstrijska kvotna deputacija odnehati od svojega dosedanjega stališča, so neki že privolili, da se za izračun kvote določi druga podlaga.

Zanesljivih poročil o posvetovanju kvotnih deputacij oziroma njih pododsekov doslej še ni. Jedni pravijo, da se je sprožil predlog, naj se dohodki gotovih konsumnih davkov določijo za skupne potrebe, drugi zopet poročajo, da je avstrijski pododsek kvotne deputacije nasvetoval, naj se kvota določi po bruto dohodkih nekaterih direktnih in po neto dohodkih nekaterih indirektnih davkov, tistih namreč, ki so v obeh državnih polovicah enotni. Po tem nasvetu računa „Neue Freie Presse“, da bi bila kvota 62:5 : 37:5.

Obrazložili smo že opetovano svoje stališče in ponavljamo tudi sedaj, da bi jedino pravično bilo,

ako bi Cislitvanska plačala polovico skupnih stroškov, Ogerska pa polovico. Jdnake pravice, — jednake dolžnosti, to je jedino pravično načelo in bi moralo pri nas toliko prej priti do veljave, ker ima Ogerska dosti več pravic in dosti več upliva, kakor Cislitvanska. Ako pa se to smatra z ozirom na plačilno zmožnost Ogersko za neprimerno, potem naj se po vzgledu Nemčije uvede poseben davek, kateri naj se v obeh državnih polovicah pobira, oziroma naj se konsumni ali drugi davki uredé v obeh državnih polovicah enakomerno in naj se kakor dohodki od carin porabljajo za skupne potrebe, katero misel je že pred več leti sprožil posl. dr. Fořt in za katero se je izrekel tudi podpredsednik ogerske poslanske zbornice Lang, kateri pa se bodo Madjari seveda upirali, dokler bodo mogli in dokler bode Cislitvanska hotela zanje krvaveti.

Določitev kvote po dohodkih direktnih in indirektnih davkov je nepravilna, in se minikakor ne moremo z njo sprijazniti, še manj pa s kvoto, katero je izračunala „Neue Freie Presse“, tolaži nas samo to, da načrt nagodbe, kakor ga je predložila vlada, ne postane nikdar pravoveljavni, in da tudi za rečeno kvoto, ne bo nikdar dobiti privoljenja parlamenta.

Jugoslovanski Pijemont

Od črnogorske meje, 10. junija.

Govoreč o volitvah v srbsko skupščino je „Slov. Narod“ rekel, da Srbija ni več jugoslovanski Pijemont, ampak da je to Črnagora. Pogodil je resnico. Črnagora hoče biti za Srbe to isto, kar je bil Pijemont za Italijo. Osvoboditi jih hoče in združiti v jedno veliko in mogočno državo.

Črnogorski knez Nikola je vse svoje življenje na to deloval, a deloval je previdno in previdarno, tako da celo avstrijski ministri zunanjih del o njegovih namenih niso dosti slutili in so ga vse vprek hvalili, da postopa korektno in modro, prav kakor da bi se bil odrekel vsem svojim idealom.

Zdaj nakrat se je to mišljenje predručilo, in sicer tisti hip, ko so na Dunaji in v Pešti čuli

odgovor črnogorskega kneza na projekt, premeniti državnopravno razmerje mej Bosno in Hercegovino ter mej avstro-ogersko državo. Sprožila se je bila misel, naj Avstro Ogerska anektira Bosno in Hercegovino in na to id-jo je knez Nikola odgovoril z gromkim „Hands off!“

Odločilni politični možje dunajski in peštanski so strmeli. Oficijalni krogi niso na to direktno izzivanje ničesar odgovorili, „Pester Lloyd“ se je tolažil s tem, da Bosna in Hercegovina de jure sicer nista anektirani, de facto pa da sta in da ostaneta del Avstro-Madjarije in samo oficijozni „Wiener Tagblatt“ je kričal ter dokazoval, da mora dunajski kabinet zahtevati, naj črnogorski knez svoje besede prekliče in naj prosi odpuščanja, a dunajski kabinet se ni ravnal po Szepsovih nasvetih.

Tu na jugu, v Hercegovini in v južni Dalmaciji, se sploh misli, da so na Balkanu nekaj pripravlja. Črnogorski knez, ki je doslej dolgo let diplomatično molčal, je začel nakrat jasno in določno govoriti in to koj po svojem sestanku z bolgarskim knezom Ferdinandom v Opatiji in z lordom Salisburyjem v Londonu. Že sestanek kneza Nikole s knezom Ferdinandom v Opatiji je presenetil avstrijske in madjarske politike. Radi bi bili izvedeli, o čem sta se dogovarjala, kaj je prouzročilo njiju sestanek, a politične megle, ki zaodeva tega sestanka uspeh, niso mogli razgnati. Še bolj nego ta sestanek je pa dunajske in peštanske politike vznemirilo kneza Nikole posvetovanje z lordom Salisburyjem in kneza Nikole dopis v „Daily Chronicle“, v katerem je ponovil Gladstonejev vzklik: Hands off!

Razni listi, mej njimi „Neue Fr. Presse“ in „Pester Lloyd“, raznašajo sedaj vest, da pogovor kneza Nikole z lordom Salisburyjem je bil zgolj konvencionalen, nepolitičen, in da poročilo črnogorskega lista „Nevesinje“ o njem ni bilo točno. Ako je lord Salisbury to tudi sam izjavil, za to vendar še ni treba verjeti, da je dementi resničen. V politiki treba dostikrat dementirati resnico, a kdor količ kaj pozna kneza Nikolo, tisti bo rad verjel njemu

LISTEK.

Kje naj je naša individualnost v arhitekturi?

(Naprednim slovenskim krogom v premislek.)

„Treba bi svakako nastojati, da i kod nas, razmjerno najglavnije grane, osobito arhitektura i obće dekoriranje dobiju zbilja nekakvi domaći oblik i značaj. . . . Ove grane umjetnosti najviše vježbaju naše oči, kroz čuvstvo ide v srce, bodri te i sokoli. . . .“ (Kipar Ivan Rendić v 8. št. spljetskega lista „Novi vjek“, 1898, str. 503.)

Obča unanost javnih in zasebnih zgradb, harmonizacija večjih skupin taistih po samobitnih motivih v tipične perspektivne vidike, to učini na vsakogar prvi utisek o narodni kulturi dotičnega prebivalstva.

Vrsta narodovih činov je njegova zgodovina; kaj drugega naj je tedaj stavbena umetnost kakor po materiji izrazujoča se zgodovina!

Splošna umetnost je najdivnejša hčerka civilizacije ter v vednih in najtesnejših vezeh s socialnimi odnošaji narodov. Simbolično utelešenje narodne duše pa izraža v najširšem obsegu po mojem mnenju najuplívnejša vseh umetnostij, umetnost par excellence t. j. arhitektura. Ona nam govori v

jeziku oblik, vsotvarjajočih se v tvarini, docela izmišljenim po človeškem duhu, pod uplivom njegove narodne posebnosti in raznovrstnih vekotrajnih zakonov prirode. Na pol umetnost, na pol strogo znanstvo, stvarja tedaj stavbarstvo dandanes celim narodom ravnotisto, česar si išče v manjši meri posameznik v predmetih, služeh mu v nakit, veselje, zadovoljstvo in potrebo.

Arhitekturi so poslušne lepe umetnosti, po njej se uravnava ves umetni obrt; samouprava sicer tu in tam, vendar ozka duševna vez je mej vsemi, ona oživlja ta mnogostroki umetniški aparat.

Tacega lastnega, kje šele docela narodnega aparata mi Slovenci še nimamo, pa ga izlepa tudi še ne bomo imeli.

Obča ta umetnost je pri nas dosedaj v neumetniških rokah oficijalnih estetikov in vsakdanje špekulacije, sicer pa v rokah usode, brez vsake moralne zaslonbe v občinstvu; brez mejsebojne zveze z našim književno-znanstvenim trudom. Povsodi je napredovala arhitektura vsopredno s književnostjo in z drugimi umetnostmi, samo pri nas je še celo v kulturni program nismo vzeli, kje še-le iskali zanj ugodnih tal, zbog klicev iz občinstva po taisti! Bilo ni nijednega ni drugega in danes, koncem stoletja, po prestalih potresih, po izobraženju narodne naše individualnosti izreči moramo faktum,

da nimamo še niti poskusa kaknega lokalnega, kje še-le narodnega gibanja v arhitekturi.

Vsa novejša stavbarska umetnost, kakor tudi umetni obrtna slovenski zemlji je brez narodnega, ali vsaj v tujih oblikah lokalizovanega ozračja.

Arhitektura, ta slovenska desetnica, si išče zaščite v gorskih vaseh, v lesenem kmetksem domovanju, v zdravi narodovi duši; javnost naša se ogreva za našopirjeno Dunajčanko, oziroma Gračanko, ali sploh za kako drugo inorodkinjo, ki ima v sebi že občepriznani „chic“. Naša dekorativna umetnost, naš umetni obrt mej narodom klika je k razvoju domače arhitekture. Ta klika je lepa in zdrava kmetka devotka, za katero takozvani boljši naši krogi deloma ne vedó, deloma pa jim je premalo „nobel“, da bi si našla vstop mednje.

Zapazili so nekateri v njej talentov, šla bo z njihovo pomočjo v slovansko šolo in ni nas strah, da ne bi z izvrstnim uspehom predelala vse dolge šole ter se ne vrnila čez čas kot fina Slovanka v najizbranejšem slovenskem narodnem krogi; pač bo tedaj za vsak salon, kakoršen bo do takrat nastal pri nas, domačega si mislim namreč! In ponos bomo imeli z njo, domačinko, zakaj devetkrat lepša in duhovitejša bo gotovo kakor kak graško-dunajski izlizek.

samemu, ki je z uspehom svojega pogovora z lordom Salisburyjem popolnoma zadovoljen in ki kar nič ne prikriva, da je svoje potovanje v London nastopil dogovorno z Rusijo, ki je bila zopet porazumljena s Francijo.

Bodi že kakorkoli, očitno je jedno, da smatra knez Nikola sedanji čas ugodnim, nastopiti proti Avstriji in prevzeti ulogo srbskega Cavourja. Novi črnogorski list „Nevesinje“ pravi kar naravnost: „Srbskemu narodu se delajo vsakovrstne ovire, da doseže svoj ideal. Pod pritiskom tujih oboroženih rok gotovo da kloni duhom, ako se čim prej ne pojavi srbski Cavour. Srbski Cavour ni daleč od nas. On je predistiniran, da izvrši to sveto misijo. Posluhuje se istih sredstev, kakor Cavour. Hrabrost pijemontskega naroda, sposobnost in hrabrost vojvod in vojniki, ki so Cavourja podpirali, oduševljenje vseh Italijanov brez razločka, prijateljstvo jedne velike države in slabi sistemi vladanja njegovih neprijateljev, vse to je pomaglo, da se je vstvarilo italijansko zjedinenje. To vse ima naš Cavour. In še nekaj več. Njemu ni treba kraljevske naklonjenosti in privoljenja, brez česar se italijanski Cavour ni mogel ganiti“.

Tu je jasno in določno povedano, kake namene ima črnogorski knez Nikola, a ob sebi je umevno, da je največja ovira realizovanju njegovih idealov Avstro-Madžarija, tista Avstro-Madžarija, s katero mora priti najprej na čisto in kateri je v Londonu zaklical „Hands off! Proč roke od Bosne in Hercegovine!“

V Ljubljani, 11. junija.

K položaju. Avstrijska kvotna deputacija že prijenjuje. Kakor poročajo dunajski časopisi, hočejo avstrijski delegiranci določiti najprej vrsto konsumnih davkov za pokritje skupnih izdatkov, vse drugo pa hočejo določiti po drugem ključu. Kvotni ključ, kateri je predlagala avstrijska deputacija doslej, je bil 58:42%; Ogrci so zahtevali 68,6:31,4%. Novi ključ na škodo Avstrije še ni znan. — Gotovo ni še, ali bode imel parlament sploh še kako sejo. Zasedanje parlamenta, ki se je po zadnjih volitvah odgodil že petkrat, se gotovo završi že te dni brez nagodbenege, brez budgetnega in brez jezikovnega odseka. „N. Fr. Pr.“ že roti vlado, naj ne sistira ustave, nego naj porabi čas odgoditve v to svrhu, da bo parlament zopet delaven. Zato naj popravi dve največji napaki: jezikovne naredbe in razpust graškega obč. sveta.

Anglija in Nemčija. V angleški zbornici je opozicija ostro napadla Chamberlaina, ker stremi vsa njegova politika za zvezo z Nemčijo. Opoziciji se zdi taka zveza nečastna za Anglijo, ki naj ostane še nadalje v ponosni osamljenosti. Chamberlain je rezko odgovoril ter povdaril, da stremi z njim v zvezi vse ministerstvo za tem, da bi bile razmere z Nemčijo najboljše, ter da se Anglija in Zjedinjene države politično in gospodarsko kar najtesneje zvežejo. Večina je Chamberlainu hrupno ploskala. — V Egiptu so dosegli Angleži nov velik uspeh. Posrečilo se jim je namreč prisiliti Khediva, da je prodal drž. železnice angleški družbi.

Vzroki, da se sedaj do cela ogrevamo za ino-rodno arhitekturo in dekorativno umetnost, so razno-vrstni: Strokovni krogi zajemajo vse iz oficijalno priznanega starega vrela in ne čutijo potrebe po samobitnosti, odkar je trg preplavljen s tako cene-nimi nemškimi publikacijami te vrste. Pomanjkuje nam lastnega, domačega učiteljskega stanu, ki bi izšolal ali mogel vsaj izšolati svojo lokalno in do-mačo šolo v umetnosti. Pomanjkanje umetnostnega čuta in ukusa splošnega in individualnega bil bi tudi velik vzrok mrtvila na tem polju, če tudi bi ne omenil, da niso že od nekdaj naši strokovnjaki hodili radi daleč od železne ceste ali voznega pota, kjer se nahajajo neizcrpljivi zakladi nebrušenih di-jamantov.

Imeti pa hočemo tudi mi Slovenci s časom svoje umetno stavbinstvo in vse stroke umetnega obrtništva. Doslej smo si gradili dvorce in domove, krasili njih unanost in notranost po tujih — naj rečem naravnost uzorcih, (omenil sem že, da niti tuja umetnost ni našla v nas lokalnega kolorita), odslej se hočemo ozirati, in naša dolžnost je, da to storimo, da se vsaj naša stanovanja urav-najo in okrasé v slovenskem duhu.

Slovenec naj biva zares svoj v svojem! (Dalje prih.)

Kabinetna kriza v Madridu. Sedemdeset-letnemu Sagasti se že maje stol. Porazi Špancev na Filipinih in na Kubi so razburili vse javno mne-nje, ki želi energičnejših in zato tudi uspešnejših vojnih podjetij. Rezervna eskadra Camare, ki je po-slednja nada Špancev, je še sedaj v Kadiksu, in mornarski minister je sam odpotoval tja, da pospeši izvršitev končnih bojnih priprav. Taka počasnost ne upliva seveda dobro na razburjeni narod. Zato se izraža obč. želja, da Sagasta odstopi, ter da pre-vzame vladno krmilo vojak, maršal Martinez Campos v zvezi s Silvelo. Sagasta si je po-kvaril svoje stališče tudi s tem, da se je kazal vedno preveč miroljubnega.

Špansko-ameriška vojna. Večina časopisov je začela dokazovati, da stori Španija najpametnejše, ako sklene z Ameriko mir. Bojua sredstva Špancev so nerazmerno manjša in slabša kakor ameriška; velikanska oddaljenost bojišča od Španije, njene gmo-tae kalamitete, notranje slabe razmere, Karlisti vse to so argumenti, ki Špance uprav silijo k miru. Ministerski svet se je s tem vprašanjem bajé že posvetoval. Že v kratkem se pričakuje, da začnó velevlasti posredovati. Anglija se je že sama ponudila. Amerikanci hočejo bajé zahtevati otok Haiti za odškodnino bojnih stroškov. Radi Filipin se na predlog Viljema II. sestavi mejnarodni sod. — Z bojišča ni novih poročil. Bombardement ame-riškega brodograjskega, ki je napadlo danes teden forte in baterije Santiaga, je napravil Špancev zopet ve-liko škodo. — Na Filipinih so se ustaši polastili že Nove-Manile. Admiral Dewey ne pomaga ustašem, nego pazi, da ne zakrivé kakih grozodejstev.

Dopisi.

Iz Kamnika, 12. junija. Kamnik, svoj čas jedno najbolj narodnih mest, je postal zadnji čas nekam mlačen. Nič več ni tiste agilnosti, tistega navdušenja, ki je navdajalo kamniške rodoljube v letih boja. Pri penecem pivu se pač še čujejo krepke besede, ali krepkega dela ni več. Le malo je še narodnjakov, kateri so pripravljeni, narodne stvari pospeševati, drugi pa se niti za svoje inte-rese več ne brigajo. V taci razmerah se pač ni čuditi, da si višji davčni nadzornik Tauscher in njegov oproda Exl dovoljujeta največje predrznosti, saj vesta, da bi bilo jako težko, uprizoriti proti njima odločen odpor v namen, da se odstranita iz našega mesta. Zaspanost — to nas označuje Letos bo trideset let, kar imamo „Narodno čitalnico“, ki je v zgodovini kamniškega preporoda igrala veliko ulogo, a nihče ne misli, da bi kazalo, to trideset-letnico dostojno praznovati. Pa saj nismo malo-marni samo v narodnem oziru, ampak celo pri varstvu naših žepov. Za volitve v komisijo za od-merjenje osebne dohodarine so se davkoplačevalci le malo brigali. Večina volilcev se volitev še ude-ležila ni, drugim pa je bil všeč vsak Jurij, samo da rad v cerkev hodi. Zdaj seveda se vse togoti in se vse peni, ker sta Tauscher in Exl vsakemu toliko davka naložila, kakor da bi imel dohodke bogatina. Za revščino naših trgovcev in obrtnikov se nista menila. Moža hočeta naprej prti, a kdor hoče pri finančni upravi za-se kaj doseči, ta mora znati ljudi ožemati. V malem Kamniku je toliko trgovcev in obrtnikov, da le z največjo težavo iz-hajajo, da jim gre trda za vsak grizljaj kruha, a vzlic temu se ni nič storilo proti ustanovitvi kon-sumnega društva v Tuhinju. Niti na shod dra. Kreka v Tuhinju ni šel nihče in vender bi bil proti Kreku imel mogočen argument: očital bi bil lahko klerikalni stranki, da ne postopa pošteno, da se ne drži pravne pogodbe, ker ustanavlja konsumna društva, ne da bi bila narodna stranka v to pri-volila. Krek bi bil morda ugovarjal, da se ne snuje „konsumno društvo“, ampak „kmetška zadruga“, a ta ugovor ne velja piškavega oreha. Naj je ime tudi drug, stvar je vender ista. Kmetške za-druge niso družega nič, kakor razšir-jena konsumna društva. Klerikalci so menda podpisali pravno pogodbo, misleč, bomo pa pod drugim imenom uničevali meščanstvo, in to revnejše slovensko meščanstvo! Kaj zato, če potem na mesto Slovencev stopijo Nemci. Tako, kakor v Tuhinju, postopajo klerikalci tudi drugod in pri vsi svoji veliki zaspanosti se v Kamniku čudimo vodstvu narodne stranke, da to molče trpi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. junija.

— („Revanche für Laibach“) Z Dunaja se nam piše: V soboto zvečer je napadlo okoli 15 „Karnijolcev“ v Wittingavski pivnici v VIII. okraju dva slovenska uradnika in visokošolca A. K., ker so peli nedolžno slovensko narodno pesem. Prva dva so vrgli iz lokala, visokošolca pa so obkolili, ga tolkli s pestmi in s palicami, tako da so mu prizadeli mej drugim zevajočo rano na glavi. Ozo-

bilo so se odlikovali pri tem junaštvu, dostojnem nemške „überkulture“, pl. Laschan, sinova znanih ljubljanskih trgovcev Rögerja in Pocka in sin deželno-sodnega svetnika Jenčiča. Ker sta se slovenska uradnika takoj oddaljila, je „olikana“ nemška druhal tolkla po Slovincu, kakor besna tuleč: „Das ist Revanche für Laibach!“ Drugi pošteni Dunajčanje, ki so prišli poleg, izra-žali so glasno svoj gnev nad pobalinskim početjem alkoholiziranih pratevtonov ter klicali nemškim „junakom“: „Gemeinheit — schämst's euch! Fünf-zehn gegen Einen!“ — Značilno je bilo tudi po-stopanje policijskega komisarja, kateri bi bil rad krivdo zvalil na slovenskega visokošolca, češ, da je leta provociral s slovenskim petjem (!) —. No, dobil je zaslužen odgovor od našega rojaka! Facit: petnajst proti jednemu! To je kri-čeča ilustracija hinavske fraze, katero so za časa ljubljanskih izgrediv pošiljali „Karnijolci“ v svet, češ, da oni postopajo „nach wehrhaftem (!!) deutschem Studenten Brauch“, — dočim sedaj niti najmanje chévaleresque niso reagirali na be-sede, katere jim je slovenski velikašlec v obraz zalučal (ko so ga polonemoglega ven vleкли): „Elende Feiglinge. V varnem zavetju ljubljanske kazine govorite pogumno o namišljeni vitežki „časti“ svoji!“

— (Premembe pri dež vladi.) Poroča se nam: Okrajni komisar in prezidijalni tajnik baron Viljem Rechbach je premeščen k okr. glavarstvu v Krško, vladni koncipist grof Viktor Chornsky pa k okr. glavarstvu v Logatec. K deželni vladi pa sta premeščena okr. komisar Alfonz Pirc iz Krškega in okr. komisar baron Ernest Schönb-ger iz Logatca. Mali vzroki — velike posledice!

— (Procesije) Včeraj vršili sta se ob kras-nem vremenu sv. Rešnjega telesa procesiji iz fran-čiškanske in sv. Jakoba cerkve. Obeh udeležili so se zastopniki občinskega sveta in mestnega magi-strata, po jedna kompanija vojakov in oddelek vo-jaske godbe ter nebrojno občinstva. Procesije iz frančiškanske cerkve udeležilo se je izredno veliko število belo oblečenih deklic ter mnogo okoličank v lepi narodni noši.

— („Sokolovega“ izleta v Medvode) se je udeležilo v društveni opravi 38 Sokolov, ki so od-korakali točno ob 2. uri popoldne iz društvene telovadnice. Pridružilo se jim je že v Ljubljani mnogo narodnega občinstva, ki se je deloma pe-ljalo, deloma pa korakalo s Sokoli. Opazili smo lepo število zastopnic krasnega spola, ki se niso strašile dolgega pota in krepko vztrajale do cilja. Da ni nedostajalo kolesarjev in kolesaric, se z ozi-rom na Medvode, ta najprijetnejši cilj ljubljanskih biciklistov, ume samo po sebi. Popoldanski vlak pa je pripeljal v Medvode, ki so bile vse v zasta-vah in kjer so doneli ves čas navzočnosti Sokolov strelji iz topičev, mnogo odlične gospode ljubljanske, in se je izletnikom pridružil, vračajoč se iz Beljaka, tudi Sokolov častni člen, gospod župan Hribar. Glavni namen sokolskih izletov je, vaditi Sokole v redovnih vajah, zlasti v trajnem korakanju, utrditi telo v prenašanju vročine in žeje, pekočih solčnih žarkov in če ni drugače, tudi mokre sokolske obleke. Sredstev v to je včeraj Sokolom blagolotna usoda nudila v obili meri, da, kar se tiče dežja, tega zvestega, pa sitnega prijatelja sokolskega, le v preobili meri! Nekaj sto korakov pred ciljem se je namreč vsula močna ploha na ljubljans-ke izletnike, katerim ni ostalo drugega, ka-kor da so jo udarili v tek in „urnih krac“ iskali zavetišča v gostoljubni hiši gospoda Jarca. Svečani sprejem, ki so ga hoteli prirediti vrlemu ljubljanskemu Sokolu, je šel seve — po vodi. Ča-kajoč, da „vremena Kranjcem se zjasné“, kar so pa žal šele v Ljubljani dočakali, se so izletniki zaba-vali, kakor in kolikor se je dalo v lepih, toda za toliko občinstva preozkih prostorih Jarčeve gostilne. Omenjati je pohvalno izvrstnega tamburanja tam-buraškega kluba „Zvezde“ pod spretnim vodstvom br. Gorjanca. Končno ne smemo nikakor zamolčati prekrasnega sprejema v s trobojnicami okrašenem Št. Vidu, kjer so šentvidski fantje takoj, ko so ro-govi neumornih sokolskih trobentačev naznanili pri-hod sokolske čete, začeli streljati s topiči, narodna deklela pa pod vodstvom g. podžupana in nadučitelja ob vhodu in izhodu šentvidskem delile mej Sokole šopke. Gospa Tomčeva je Sokolom s pri-mernim ogovorom poklonila lep venec, na katerem in na lepem sprejemu se je zahvalil načelnik brat Murnik. Vkljub dežju se je izvršil izlet na splošno zadovoljnost in se je izrekla želja, da bi ljubljanski „Sokol“ priredil še več podobnih malih popoldan-skih izletov. Navdušeni sprejem po celi poti in oso-bito v Št. Vidu in Medvodah, pa nam priča, da najstarejši slovenski „Sokol“ še ni izgubil narodovih simpatij, in da se navdušenost zanj ni še niti za stopinjo ohladila!

— (Nemška omika.) Izvestna družba nem-ških omikancev, ki hodi popivat na strelišče, si

dovoljuje razne šale, katere pa utegne o priliki drago plačati. Tem ljudem je zlasti Sevnikov grad na potu. Zgodilo se je že večkrat, da so sneli vrata, sneli klopi na travnike in jih polomili. To je gotovo tako sijajen dokaz nemške omike, da ga je bilo vredno pribiti.

— (Nesgod.) Včeraj zjutraj prišla je poldrugo leto stara hčerka Franceta Kocijana, posestnika na Dolenjski cesti št. 10, pod kramarski voz Franceta Serurja, hlapca v Črnučah in ji je bilo zdrobilo desno nogo. Hlapec je vozil korakoma in se je morala deklica le zaleteti v voz in pasti.

— (Pozor!) Po hišah hodi neka oseba z nabiralno polo delavskega pevskega društva „Naprej“ in nabira podpornih doneskov za to društvo, dasi v to ni opravičena.

— (Ogenj v dimniku.) V soboto popoldne nastal je pri Francetu Flandru, mizarsem mojstru na Marije Terezije cesti, v dimniku ogenj. Ogenj sta provzročila mizarška vajenka, ki sta pred pečjo na ognjišču kuhala z ličjem lep in sta tako močno zakurila, da so v dimnik leteče iskre unele saje. Ogenj pogasila sta vajenca sama.

— (Izgrad na Dolenjski cesti.) V soboto ponoči prišlo je kakih 30 fantov iz Štefanove vasi v Hradeckega vas in na Dolenjsko cesto, kjer so tako upili in razgrajali, da je morala policija posredovati. Ko je nadstražnik Jakob Keržan jednega razgrajalca prijel, iztrgali so mu ga drugi iz rok in le z velikim trudom ga je aretoval. Razgrajalci na padli so tudi dva kmeta, jih dobili v svojo sredo in pretepavali. Ko je prišla policijska pomoč, so jo fantje odkurili proti Rudniku.

— (Zlata ovratna verižica) in zlat medaljon bila je danes ponoči ukradena zasebnici Emiliji Blažon v sv. Florijana ulicah šte. 3. Medaljon je imel rudč kamen in na jedni strani moško in žensko fotografijo. Vse skupaj je vredno 50 gld.

— (Potrjen zakon.) Cesar je potrdil v kranjskem dež. zboru sprejeti zakonski načrt o preložitvi deželne ceste Radna-Mokronog Velika Loka.

— (Ustanovljenje brzojavne postaje v Mediji Izlakah.) Dne 10. ročnika odprla se je v Mediji Izlakah, političnem okraju litjskem, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo združena s tamošnjim poštnim uradom.

— (Iz Peč pri Vačah) se nam piše: Poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu je z dnem 15. junija dovolilo oddajno pošto, to je štirikrat na teden zvezo po selu z Vačami in Pečami, poštni nabiralnik in prodajo poštne znamke. S tem nam je precej olajšano v poštnem prometu, in pomagano s tem, da smo obvarovani stroškov, kakoršne smo do sedaj imeli.

— (Nevarnega tatu.) Antona Kopačina iz Št. Vida, kateri ima na vesti šest priznanih ulomov v vipavski dolini in bržčas še daljšo vrsto doslej nepriznanih tatvin in ulomov, so vjeli v soboto v Lozicah in ga izročili okr. sodišču v Vipavi.

— (Višjesodni predsednik grof Gleispach.) Iz Gradca se nam poroča: Tukajšnji nemški listi javljajo, da je grof Gleispach prosil in dobil tri mesece dopusta, dasi svoje službe niti še nastopil ni. Nacionalcji so tega seveda veseli, češ, vzlic vladnemu komisariju in vzlic orožnikom se Gleispach ne upa v Gradec. Veseli so toliko bolj, ker sodijo, da Gleispach višjesodnega predsedstva niti ne nastopi.

— (Iz Gradca) se nam piše: Nekateri slovenski listi so v zadnjih dneh poročali, da so izgubili slovenski visokošolci podporo pri društvu „Freitisch“ na graški univerzi, ker se niso udeležili dijaških demonstracij. O tem doslej ničesar ne vemo, vsaj na univerzi ne. Kako je na tehniki, ne vemo. Na univerzi se delé podpore, kakor prej. Toliko resnici na ljubo!

— (V Ponikvi na Štajerkem) so včeraj razkrili spominsko ploščo rojaku Blažu Kocenu, kateri je, popust-vši duhovski stan, se posvetil geografiji in si kot kartograf — kdo ne pozna Kocenovih atlasov? — pridobil slavno ime. Seveda je bil sin svoje dobe. Šola ga je germanizovala in čutil se je Nemca dasi ga je v slovenski vasi rodila slovenska mati. Ožji rojaki so mu postavili skromen spomenik s slovenskim napisom.

— (Imenovanje.) Nadučitelj in okrajni šolski nadzornik v Sežani g. Matej Kante je imenovan nadučiteljem na c. kr. vadnici v Gorici.

— (Slovenska akademiona mladež v Ino-mostu) priredi v torek, dne 14. t. m., v spomin stoletnice Frana Palackega slavnosten večer v poslopju nemške kavarne.

— (Vodna katastrofa v Zagrebu.) Povo-den, katera se je primerila v soboto zjutraj v Zagrebu, je bila velikanska. Mnogo ulic je bilo povse pod vodo. Voda je tekla v kleti, v prodajalne in v pritlična stanovanja ter prouzročila na poslopih in na blagu veliko škodo. Zlasti je trpela tovarna za usnje. Voda jo je povse demolirala, valed česar je prišlo 800 ljudij ob kruh. Vsa škoda se ceni na najmanj pol milijona gold. Tudi zagrebška okolica je hudo trpela. Na poljih je voda vse uničila, trg Krapino pa preplavila.

* (Kraljica Natalija samaritanka.) „Pester Lloyd“ poroča, da hoče srbeska kraljica prirediti z lastnimi stroški ekspedicijo, ki bo pod njenim osebnim vodstvom skrbela za ranjence na ameriško-španskem bojišču. Ta vest je pač malo verjetna, ker skoraj neizvršljiva!

* (Kolesarstvo in bolezen.) Ameriški vojaški zdravniki so pri vojaških naborih dognali nenadejano prikazen, da trpi večina mladeničev radi srčnih in pljučnih afektacij, vsled katerih so sicer močni in lepo rasti fantje za vojake nesposobni. Zdravniki so pa tudi dognali, da je take afektacije povzročilo kolesarenje, oziroma krivo držanje hrbtence meji kolesarenjem. Kolesar sedi kolikor možno ravno na kolesu, ako noče da dobi pljučne ali srčne bolezni!

* (Ves občinski svet pod ključem.) V vasi Iklova na Ogerskem so zaprli ves občinski svet, ker je bil v zvezi s tatinsko družbo ter je prodajal ukradene stvari.

* (Novo potovanje na severno poluto.) Amerikanci se pripravljajo na novo potovanje na severno poluto. Poročnik Peary pojde s Severne Grönlandije proti severu. Valter Wellmann pa s Fran Josipove dežele. Wellmanna že pričakuje v Tromsø na Norveškem parnik „Frithjof“, ki ima, kakor Nansenov „Fram“, neko posebno konstrukcijo, ki brani, da ga ne more streti premikajoči se led. V treh tednih že nastopi Wellmann svojo pot. Podpirajo ga ameriško ministerstvo ter milijonarja Vanderbilt in Morgan. Wellmann hoče poiskati tudi Andréeja, o čegar balonu ni ne duha ne sluha. Nansen je prodrl s svojim tovarišem Johansenom doslej najdlje proti severu, t. j. do 86° 15' 36" širine. Ali ga Wellmann in Peary vsaj dosežeta?

* (Čudna stava.) V Strassburgu, v ondotnem „Edentheater“ je skočil mej opereto „Blaubart“ nakrat neznan mladenič iz proscenijske lože na oder, stopil mej igralce, spregovoril z njimi nekaj besed ter zopet izginil v svojo ložo. Zastor je moral vsled tega pasti in dotični prizor so ponovili. Policija je mladniča seveda aretirala. Are-tiranec je bil mlad velikošolec, ki je povedal, da je stavil s svojima prijateljema, da se upa mej predstavo na oder, in da je s svojim čudnim nastopom stavo res dobil.

* (Črn dež.) Na Irskem je padal koncem maja 30 angleških milj na dolgo in 16 milj na široko dež povsem črne barve. Po nekaterih krajih je bilo mej dežjem tako temno, da so morali ljudje luči prižgati. Mej dežnimi kapljami so bile stopljene saje, katere je teden prej v obrtnih mestih južne Škotske in severne Angleške gural veter visoko v zrak. Tako vsaj razlagajo meteorologi ta čudni pojav.

* (O boječnosti.) Francoski pisatelj Dugas pravi, da so skoro vsi ljudje v svoji mladosti boječi, marsikaterih pa ta boječnost vse življenje ne ostavi. Plahi so zlasti poeti, filozofi in učenjaki, dočim duševno omejeni ljudje navadno niso boječi. Znano je, da so dušni velikani v praktičnem življenju strašno nerodni; marsikateremu izmaj njih je velika tortura, kupiti si novo suknjo ali par ro-kavic.

* (Zemljevid od zlata.) Soproga umorjenega španskega ministerskega predsednika Canovasa del Castillo je dobila od nekega prijatelja svojega moža na Filipinih zemljevid od pristnega zlata z vsemi pokrajninami v reliefu. Vsako mesto je označeno z rubinom, vsaki napis s safirom, posvetilo pa je na-rejeno iz samih briljantov. Zemljevid pa ima tudi krasen okvir od zlata in dragega kamenja, in na njem je zlat doprsen kip Canovasa. Ta dar je vreden nad 80.000 gld.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 13. junija. Vlada je tekoče zasedanje državnega zbora odgodila. Poslanska zbornica ne bo imela nobene seje več, tudi jutri ne. Predsednik dr. Fuchs je o tem že obvestil vse poslance.

Dunaj 13. junija. Vsi klubi imajo jutri sejo. Izvrševalni odbor desnice se bode končno posvetoval o nameravanem manifestu, na kateri hoče opozicija odgovoriti s protiizjavo. „Deutsches Volksblatt“ trdi, da je zasedanje drž. zbora preloženo radi včerajšnjih dogodkov v Brnu. Ta trditev je smešna izmišljotina, ker je ministerski svet že v soboto sklenil odgo-denje.

Dunaj 13. junija. Po soglasnih poročilih je vlada odgodila drž. zbor jedino in izključno zategadelj, ker nje zadnji poskus, doseči porazumljenje glede glasovanja o jezikovnih predlogih, ni imel uspeha. Desnica je nasvetovala naj se vsi predlogi razdele na dve skupini, ali tudi ta, sicer za Nemce jako ugodni predlog, ni našel pri obstrukcionistih milosti.

Dunaj 13. junija. Odgojenje parlamenta ni nikogar presenetilo. Pričakovalo se je to že minoli teden. Ministerski svet je skle-

nil odgojenje v soboto in cesar mu je včeraj pritrdil. „Národní Listy“ javljajo, da se odgojenje ne bo v uradnem listu „Wiener Zeitung“ publiciralo in da se samo pisanim potom naznani vsem členom gospodske in poslanske zbornice, kar se je zgodilo tekom današnjega dne.

Dunaj 13. junija. Poročilo nekaterih lissov, da hoče grof Thun svoj odgovor na interpelacijo radi razpusta obč. sveta graškega objaviti v „Wiener Abendblatt“, je neosnovano.

Dunaj 13. junija. Kvotni deputaciji sta danes pretrgali svoja posvetovanja. Posvetovanja doslej niso imela uspeha. Avstrijski pododsek je sklenil, predlagati madjarskemu pododseku, naj se na podlagi kombinacije mej številom prebivalstva in dohodki izračuna kvota. Po tem računu bi Ogerska plačevala 38 1/2 %. Madjari so danes sklenili odkloniti ta predlog. Finančni minister Lukacs se vrne dnese v Pešto. Kvotni deputaciji se snideta šele prihodnji teden in to v Budimpešti.

Dunaj 13. junija. Poizvedbe so dognale, da se je sobotnega napada na tri Slovence udeležilo 17 nemških pobalinov. Slovenci niso sedeli v isti sobi kakor Nemci in so bili zavratno napadeni. Razburjenost mej slovanskim dijaštvom je vsled tega velikanska.

Dunaj 13. junija. Magistrat je razveljavil izvolitev soc. demokrata Picka načelnikom odbora trg. pomočnikov. Kakor znano, je Pick izpodrinil dolgoletnega kršč. socijalnega načelnika Axmanna. Socijalni demokratje so vložili proti temu razveljavljenju priziv.

Brno 13. junija. Zastopniki „Slovansko krščansko narodne zveze“ so bili slovesno sprejeti. V soboto zvečer je bil v češkem „Narodnem domu“ prijateljski sestanek, na katerem sta mej drugimi govorila dr. Klaič in dr. Žitnik, ki sta oba povdarjala slovansko vzajemnost. Včeraj je bil slavnostni shod v češkem gledališču. Opoludne se je pripeljal praški župan dr. Podlipny. Na kolodvoru so ga pričakovala vsa češka društva in na tisoče ljudij, ki so ga pozdravljali z burnimi „Slava“ in „Na zdar“ klici, dočim so Nemci tulili „Pfui“, „Abzug“, „Heil Germania“. Koder se je Podlipny peljal, povsod so ga Nemci na surov način insultirali. Metali so nanj kamna in gnla jajca, katera so ga zadela v hrbet in mu zamazala čamaro. Pri neki nemški kavarni so Nemci pljuvali na Podlipnega, pred neko gostilno pa so valili proti njemu sode, da ustavijo njegov voz. Sokoli so sode odstranili. Nastal je velik pretep, pri katerem so Sokoli Nemce pošteno naklestili. V „Besedi“ je Podlipnega pozdravil dr. Tuček. Podlipny je prosil Čeha, naj se ne maščujejo nemškim kulturonošem za njih napade in poskuse, preprečiti spominu velikega Čeha posvečeno slavnost. Slovani naj ostanejo v defenzivi, a če bi bili prisiljeni nastopiti ofenzivno, naj bodo trdi in brezobzirni. Popoludne je bila na „Kraljevem Polju“ ljudska veselica, katere se je udeležilo nad 60 000 oseb iz vseh krajev dežele. Pri rabukah je bilo 10 oseb lahko ranjenih in jedna šipa razbita.

Krapina-Toplice 13. junija. Slavnoznano kopališče Krapina-Toplice ni bilo preplavljeno in ni vsled povodnji čisto nič trpelo. Preplavljeni trg Krapina leži v neki sosedni dolini in je od Krapinskih Toplic oddaljen 14 kilometrov.

Madrid 13. junija. Časopisje se izreka proti zahtevi raznih evropskih listov: naj bi velesile intervenirale mej Špansko in Združenimi državami ameriškimi, češ, da Španska ne mara miru, ako jej ne ostanejo vse njene kolonije in da je tudi v najneugodnejšem slučaju Španska vstanu, nadaljevati vojno še dve leti.

London 13. junija. Iz Amerike se poroča, da je ladja „Suwanee“ blizu Santjaga izkrcala mnogo orožja za kubanske ustaše, in da so ameriške ladje v zalivu Guantanamo izkrcale 600 vojakov, ki so mesto zavzeli in požgali vsa poslopja.

Novi York 13. junija. „New York Herald“ poroča, da je Manila kapitulirala.

Poslano.*)

Občinski svet ljubljanski sklenil je v svoji seji dne 8. t. m., da se ima hiša Marije Černetove v Ribjih ulicah za znesek 12 000 gld. odkupiti.

Jaz podpisane, kot varuh Černetovih dedičev, izjavljam tem potom, da ta hiša ni last gospe Marije Černe, temveč njenih otrok, kot dedičev po umrlem Jerneju Černetu.

Ker v tej zadevi nisem bil vprašan ne jaz, kot varuh dedičev, niti višja inštanca, visoko c. kr. deželno sodišče, kot nadvaruh teh dedičev, marveč se je gotovo ta sklep izvršil le v korist bližnjih sosedov, katerih stavbe bi po demolaranju te hiše dobile večjo vrednost v nekorist tukajšnjih davkoplačevalcev, protestujem odločno tem potom proti sklepu obč. sveta ter si ob enem usojam vprašati, na kateri podlagi je slavn. obč. svet storil ta misteriozni sklep, ker v prvi vrsti se ta gori omenjena hiša nahaja v dobrem stanu, v drugi vrsti bode pa ta prostor čakal še mnogo let tako željene regulacije, ker je za regulacijo mesta še mnogo bolj potrebnih biš demolarati.

Ljubljana, dne 13. junija 1898.

Franco Strukel
varuh Černetovih dedičev.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (930)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. junija: Anton Dornovšek, delavec sin, 5 mes., Vodmat št. 85, božjast.

V deželni bolnici:

Dne 6. junija: Marijana Bohinc, posestnica, 60 let, črevesni katar. — Marija Papež, delavka, 38 let, pljučni edem.

Dne 7. junija: Marija Vrhovnik, delavka, 45 let, rak na maternici.

Dne 9. junija: Jakob Košak, delavec, 58 let, vnetje prsne mrene.

Dne 10. junija: Mihael Zupancič, delavec, 58 let, jetika.

V hiralnici:

Dne 9. junija: Marija Matičič, gostija 75 let, ostarelost.

V otroški bolnici:

Dne 11. junija: Štefanija Gostinčar, črevljarjeva hči, 5 mes., kron. črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
11.	9. zvečer	733.7	15.8	sl. svzh.	del. obl.	
12.	7. jutraj	734.0	14.6	sl. svzh.	jasno	2.9
"	2. popol.	733.0	24.3	sr. jug	del. obl.	
"	9. zvečer	735.0	14.6	sl. jug	del. obl.	
13.	7. jutraj	736.7	12.0	sl. jug	oblačno	6.0
"	2. popol.	736.3	23.6	sl. jvzh.	del. obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 15.6° in 17.8°, na 1.7° in 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	80	"
Avstrijska zlata rentna	121	"	35	"
Avstrijska krona rentna 4%	101	"	50	"
Ogerska zlata rentna 4%	121	"	05	"
Ogerska krona rentna 4%	99	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	913	"	—	"
Kreditne delnice	359	"	25	"
London vista	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 1/2	"
2) mark	11	"	75	"
2) frankov	9	"	52	"
Italijanski bankovci	44	"	32 1/2	"
C kr. cekini	5	"	64	"

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob bridki izgubi našega nepozabnega sina, oziroma brata, svaka in strica

Jožeta Omerse

izrazili brzojavnim ali pismenim potom svoje sočutje, prečastiti duhovščini, p. n. c. kr. uradništvu, c. kr. gimn. ravnateljju in proforskemu kolegiju, sl. društvom, osobito „Slov. bralnemu društvu“, sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogo-brojno spremstvo k večnemu počitku, sl. pevskemu zboru za ganljivo petje pred bišo žalosti in na pokopališču ter p. n. g. zdravniku dr. Šavniku in kaplanu Renier-u za požrtvovalno skrb v boleznih izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo.

V Kranju, dne 11. junija 1898.

(929)

Žalujoči ostali.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel

v Trstu

(637—7)

trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljkih po 5 kg po pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom s razprodavanjem domačih pridelkov, s prijetnim in cenovno ugodnim skladiščem, dajal na ista naplata in posređeval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi s vinom ra debelo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdnih in polagam za to kavicjo. Nadejaje se, da se me sorodniki domislijo, ostajam z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiš.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiš, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vate, Heb, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lenc-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vate, Heb, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. sveder osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. sveder — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiša.** Ob 5. uri 46 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. sveder. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. sveder, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. sveder., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (17—181)

Dve sobi

pri tleh

prav pripravi za kako pisarno ali kako obrt, oddati se tako.

Kje? pove iz prijaznosti g. Šešark v Šelenburgovih ulicah št. 1. (921—2)

Odda se tako

gostilna na račun

katera se lahko vodi kot postransko obrt, ker je v bližini Ljubljane. Zahteva se kavicja. (931—1)

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Samo še malo dnij.

Žrebanje že dne 30. junija 1898 ogerske drž. dobrodelne loterije.

Glavni dobitok 150.000 kron.

Vsi dobitki 365.000 kron.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polnadstropje), pri vseh solnih in davčnih uradih, pri večini poštah in po vseh mestih in večjih krajih pri prodajalcih srečk.

Budimpešta, v aprilu 1898.

(650—6)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Loterija jubilejske umetniške razstave.

300.000 srečk. Dunaj 1898. 30.000 dobitkov.

Žrebanje bode na Dunaju gotovo dne 12. julija 1898.

Glavni dobitki kron

20000, 10000, 8000, 6000

i. t. d. vr.

Srečke po 50 kr., 10 srečk po 5 gld., poština in zaznamek dobitkov 10 kr. (861—5)

priporoča in razpošilja tudi proti povzetji zneska

loterijska pisarna zadruga tvarajočih umetnikov dunajskih Dunaj, Künstlerhaus, I., Lothringerstr. 9.

Kuponi in pisemske znamke se vzprejemajo v plačilo.

Na 10 srečk z zaporednimi številkami pripade dobitok.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Kopelj Kamnik

na Kranjskem
basin za plavanje, vodno zdravišče, pokrito šetaliste, travnik in telovadni prostor, vestno individualno zdravljenje po Kneippovih načelih, po želji tudi po drugih naravnih zdravilnih načinih, pitno zdravljenje, elektriciteta, masaža, zdravstvena gimnastika. Zdravniški vodja: Univ. med. dr. Wackenreiter. Stanovanja po smerni ceni. Sobe od 40 kr. do 1 gld. 30 kr. v zdraviliškem poslopiju in v 4 vilah, vse svezane s nasadi zdraviliškega parka, izborna restavracija; penzija I. razreda 1 gld. 86 kr., II. razreda 70 kr. na dan. — Prospekti po zdraviliškem ravnateljstvu. (502—10)

Častitim odjemalcem piva!

P. n.

Usojamo si Vam uljudno naznaniti, da smo pridobili od gospoda Odo Pammer-ja

zalogo piva

na Marije Terezije cesti št. 2

ter bode mo tukaj svoje povsod na dobrem glasu znano

češke izdelke piva

v sodčkih in steklenicah

po gledé izvrstne kakovosti niski ceni razpošiljati.

Ob enem pripomnimo, da gospod Odo Pammer ostane v naši službi kot voditelj zaloge ter bode naša skupna težnja, točno in pošteno ustreči zahtevam častitih odjemalcev.

V prijetni nadeji, da nas blagovolite razveseliti s naročili, priporoča se z velespoštovanjem

kneza Adolfa Josipa Schwarzenberga
pivovarna v Protivinu.

V Ljubljani, dne 23. maja 1898.

(822—8)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.